

Bruksela, 2 marca 2018 r.
(OR. en)

6746/1/18
REV 1

PUBLIC 7
INF 29

NOTA

Dotyczy: MIESIĘCZNY WYKAZ AKTÓW RADY – LISTOPAD 2017 r.

Niniejszy dokument zawiera wykaz aktów przyjętych przez Radę w październiku 2017 r.^{1 2}

Niniejszy dokument zawiera informacje odnoszące się do przyjęcia aktów ustawodawczych, w tym:

- datę przyjęcia,
- odnośne posiedzenie Rady,
- numer przyjętego dokumentu,
- odniesienie do Dziennika Urzędowego,
- obowiązujące zasady głosowania, wyniki głosowania oraz, w stosownych przypadkach, wyjaśnienia dotyczące głosowania i oświadczenia opublikowane w protokole posiedzenia Rady.

¹ Z wyjątkiem niektórych aktów o ograniczonym zakresie stosowania, takich jak decyzje proceduralne, mianowania, decyzje organów utworzonych na podstawie umów międzynarodowych, szczegółowe decyzje budżetowe itd.

² W przypadku aktów prawnych przyjętych w drodze zwykłej procedury ustawodawczej może wystąpić różnica między datą posiedzenia Rady, na którym dany akt prawny został przyjęty, a faktyczną datą przedmiotowego aktu, jako że akty prawne przyjmowane w drodze zwykłej procedury ustawodawczej uważa się za przyjęte dopiero wtedy, gdy zostaną podpisane zarówno przez przewodniczącego Rady, jak i przez przewodniczącego Parlamentu Europejskiego oraz sekretarzy generalnych obydwu instytucji.

Niniejszy dokument zawiera także informacje dotyczące przyjęcia aktów o charakterze nieustawodawczym, które Rada postanowiła podać do wiadomości publicznej.

Niniejszy dokument jest także dostępny na stronie internetowej Rady pod adresem:

[Miesięczne wykazy aktów Rady \(aktów\) – Consilium](#)

Dokumenty wymienione w wykazie są dostępne w publicznym rejestrze dokumentów Rady pod adresem: [Dokumenty i publikacje – Consilium](#)

Niniejszy dokument służy wyłącznie celom informacyjnym. Autentyczne są jedynie protokoły posiedzeń Rady. Są one dostępne na stronie internetowej Rady pod adresem: [Protokoły posiedzeń Rady – Consilium](#)

INFORMACJE NA TEMAT AKTÓW PRZYJĘTYCH PRZEZ RADĘ W PAŹDZIERNIKU 2017 R.

3571. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (DS. ROLNICTWA I RYBOŁÓWSTWA), które odbyło się w Brukseli w dniu 6 listopada 2017 r.

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Decyzja Rady (UE) 2017/2104 z dnia 6 listopada 2017 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w odniesieniu do wniosków w sprawie norm jakości dla owoców i warzyw, które mają zostać przyjęte na forum Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ – Grupy Roboczej ds. Norm Jakości Produktów Rolnych (EKG ONZ–WP.7) Dz.U L 303 z 18.11.2017, s. 1–5	Dok. 13234/17
Konkluzje Rady w sprawie europejskiego identyfikatora prawodawstwa	Dok. 14172/17
Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2017 r. oceny dotyczącej stosowania przez Islandię dorobku Schengen w dziedzinie wspólnej polityki wizowej	Dok. 13351/17
Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2016 r. oceny stosowania przez Francję dorobku Schengen w dziedzinie wspólnej polityki wizowej	Dok. 13355/17
Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2016 r. oceny z myślą o spełnieniu przez Chorwację warunków niezbędnych do stosowania dorobku Schengen w dziedzinie prawodawstwa dotyczącego broni palnej	Dok. 13359/17
Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2016 r. oceny dotyczącej stosowania przez Austrię dorobku Schengen w dziedzinie tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej na granicy wewnętrznej z Węgrami i braku kontroli granicznej na granicy wewnętrznej z Włochami	Dok. 13367/17

Decyzja Rady (UE) 2017/2083 z dnia 6 listopada 2017 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Umowy między Unią Europejską a Antiguą i Barbudą zmieniającej Umowę między Wspólnotą Europejską a Antiguą i Barbudą w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych Dz.U L 297 z 15.11.2017, s. 1–2	Dok. 12381/17
Decyzja Rady (UE) 2017/2085 z dnia 6 listopada 2017 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Umowy między Unią Europejską a Antiguą i Barbudą zmieniającej Umowę między Wspólnotą Europejską a Antiguą i Barbudą w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych Dz.U L 297 z 15.11.2017, s. 5–6	Dok. 12387/17
Decyzja Rady (UE) 2017/2084 z dnia 6 listopada 2017 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Umowy między Unią Europejską a Barbadosem zmieniającej Umowę między Wspólnotą Europejską a Barbadosem w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych Dz.U L 297 z 15.11.2017, s. 3–4	Dok. 12384/17
Decyzja Rady (UE) 2017/2087 z dnia 6 listopada 2017 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Umowy między Unią Europejską a Republiką Mauritiusu zmieniającej Umowę między Wspólnotą Europejską a Republiką Mauritiusu w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych Dz.U L 297 z 15.11.2017, s. 9–10	Dok. 12394/17
Decyzja Rady (UE) 2017/2088 z dnia 6 listopada 2017 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Umowy między Unią Europejską a Republiką Seszeli zmieniającej Umowę między Wspólnotą Europejską a Republiką Seszeli w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych Dz.U L 297 z 15.11.2017, s. 11–12	Dok. 12397/17

Decyzja Rady (UE) 2017/2086 z dnia 6 listopada 2017 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Umowy między Unią Europejską a Federacją Saint Kitts i Nevis zmieniającej Umowę między Wspólnotą Europejską a Federacją Saint Kitts i Nevis w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych Dz.U L 297 z 15.11.2017, s. 7–8	Dok. 12390/17
Decyzja Rady (UE) 2017/2060 z dnia 6 listopada 2017 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich Trzeciego protokołu dodatkowego do Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej Dz.U L 295 z 14.11.2017, s. 1–2	Dok. 6750/17
Decyzja Rady (UE) 2017/2422 z dnia 6 listopada 2017 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia programu stowarzyszeniowego UE–Gruzja Dz.U L 343 z 22.12.2017, s. 64–66	Dok. 9914/17
Wspólne stanowisko Unii Europejskiej na drugie posiedzenie Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia UE – Kosowo* (Bruksela, 17 listopada 2017 r.) <i>* Użycie tej nazwy nie ma wpływu na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości na temat ogłoszenia przez Kosowo niepodległości.</i>	Dok. 13020/17

3572. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (DO SPRAW GOSPODARCZYCH I FINANSOWYCH), które odbyło się w Brukseli w dniu 7 listopada 2017 r.

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2192 z dnia 15 listopada 2017 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji w następstwie wniosku złożonego przez Włochy – EGF/2017/004 IT/Almaviva Dz.U L 310 z 25.11.2017, s. 47–48	Dok. 13276/17
Konkluzje Rady w sprawie finansowania działań w związku ze zmianą klimatu	Dok. 14148/17
Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2017/2012 z dnia 7 listopada 2017 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2012/232/UE upoważniającą Rumunię do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej Dz.U L 292 z 10.11.2017, s. 57–58	Dok. 12967/17
Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2017/2013 z dnia 7 listopada 2017 r. w sprawie upoważnienia Królestwa Niderlandów do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej Dz.U L 292 z 10.11.2017, s. 59–60	Dok. 12968/17
Projekt konkluzji Rady w sprawie dalszych prac nad rozwojem celnych systemów informatycznych	Dok. 13543/17
Konkluzje Rady w sprawie statystyk UE	Dok. 14011/17

Procedura pisemna zakończona w dniu 8 listopada 2017 r.			
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM			
AKT		DOKUMENT / OŚWIADCZENIA	
Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2017/2008 z dnia 8 listopada 2017 r. dotycząca wykonania decyzji (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii Dz.U L 290 z 9.11.2017, s. 22–23		Dok. 13930/17	
Decyzja Rady (UE) 2017/2007 z dnia 8 listopada 2017 r. określająca wysokość wkładów wpłacanych przez państwa członkowskie na rzecz Europejskiego Funduszu Rozwoju, w tym trzeciej raty za 2017 r. Dz.U L 290 z 9.11.2017, s. 19–21		Dok. 13574/17	
3573. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (DO SPRAW ZAGRANICZNYCH / HANDLU), które odbyło się w Brukseli w dniu 10 listopada 2017 r.			
AKTY USTAWODAWCZE			
AKT	DOKUMENT	ZASADA GŁOSOWANIA	GŁOSY
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2101 z dnia 15 listopada 2017 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1920/2006 w zakresie wymiany informacji, systemu wczesnego ostrzegania oraz procedury oceny zagrożeń w odniesieniu do nowych substancji psychoaktywnych Dz.U L 305 z 21.11.2017, s. 1–7	Dok. 26/17	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2092 z dnia 15 listopada 2017 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa Dz.U L 302 z 17.11.2017, s. 1–2	Dok. 48/17	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Oświadczenie Belgii, Danii, Finlandii, Francji, Hiszpanii, Irlandii, Niderlandów, Niemiec, Portugalii, Słowenii i Włoch Zwraca się do następującego państwa członkowskiego: „Belgia, Dania, Finlandia, Francja, Hiszpania, Irlandia, Niderlandy, Niemcy, Portugalia, Słowenia i Włochy przyznają, że przedmiotowa zmiana ma na celu wyjaśnienie rozporządzenia nr 1380/2013. Zmiana ta ogranicza rozszerzenie planów dotyczących odrzutów tylko do trzech lat, a wymienione państwa członkowskie pragnęłyby możliwości rozszerzenia tych planów na dłuższy okres. Ze względu na ograniczenia czasowe zdecydowały się one poprzeć wniosek Komisji”.			

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Decyzja Rady (UE) 2017/2105 z dnia 10 listopada 2017 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Komitecie ds. Handlu w odniesieniu do zmiany załącznika XII do Umowy o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony, określającego wykaz kolumbijskich podmiotów zamawiających zgodnie z postanowieniami tytułu VI („Zamówienia publiczne”) Dz.U L 303 z 18.11.2017, s. 6–9	Dok. 13045/17
Konkluzje Rady w sprawie unijnego instrumentu średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 332/2002	Dok. 14201/17
Decyzja Rady w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w odpowiednich komitetach Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych w odniesieniu do wniosków dotyczących poprawek do regulaminów ONZ nr 12, 14, 16, 17, 43, 44, 46, 48, 49, 110, 121, 129 i 134, do ogólnych przepisów technicznych ONZ nr 6 i 15, regulaminu wewnętrznego WP.29 oraz wytycznych ogólnych w zakresie procedur regulacyjnych ONZ i przepisów przejściowych w regulaminach ONZ, a także w odniesieniu do wniosków dotyczących trzech nowych regulaminów ONZ, jednych nowych ogólnych przepisów technicznych ONZ oraz wniosku dotyczącego nowej wzajemnej rezolucji	Dok. 13191/17
Decyzja Rady (UE) 2017/2240 z dnia 10 listopada 2017 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii, i tymczasowego stosowania Umowy między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie powiązania ich systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych Dz.U L 322 z 7.12.2017, s. 1–2	Dok. 13074/17
Umowa między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie powiązania ich systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych Dz.U L 322 z 7.12.2017, s. 3–26	Dok. 13073/17

3575. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (DO SPRAW OGÓLNYCH), które odbyło się w Brukseli w dniu 15 listopada 2017 r.			
AKTY USTAWODAWCZE			
AKT	DOKUMENT	ZASADA GŁOSOWANIA	GŁOSY
Decyzja Rady (UE) 2017/2152 z dnia 15 listopada 2017 r. zmieniająca decyzję nr 189/2014/UE upoważniającą Francję do stosowania obniżonej stawki niektórych podatków pośrednich na rum „tradycyjny” produkowany na Gwadelupie, w Gujanie Francuskiej, na Martynice i na Reunionie Dz.U L 304 z 21.11.2017, s. 1–2	Dok. 13338/17	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM			
AKT		DOKUMENT / OŚWIADCZENIA	
Konkluzje Rady w sprawie synergii i uproszczenia w odniesieniu do polityki spójności na okres po roku 2020		Dok. 14263/17	
Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2017/2170 z dnia 15 listopada 2017 r. w sprawie poddania nowej substancji psychoaktywnej N-[1-(2-feniloetylo)-4-piperydynylo]-N-fenylfurano-2-karboksyamidu (furanylfentanylu) środkom kontroli Dz.U L 306 z 22.11.2017, s. 19–20		Dok. 11212/17	
3577. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (EDUKACJA, MŁODZIEŻ, KULTURA I SPORT), które odbyło się w Brukseli w dniach 20–21 listopada 2017 r.			
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM			
AKT		DOKUMENT / OŚWIADCZENIA	
Decyzja Rady w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Członków Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek w odniesieniu do niektórych spraw dotyczących Umowy międzynarodowej w sprawie oliwy z oliwek i oliwek stołowych z 2015 r.		Dok. 13778/17	

Konkluzje Rady w sprawie sprawozdania specjalnego Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 7/2017 pt. „Nadanie jednostkom certyfikującym nowej roli w odniesieniu do wydatków w ramach WPR: krok w kierunku modelu jednorazowej kontroli mimo istotnych niedociągnięć”	Dok. 14658/17
Decyzja Rady (UE) 2018/104 z dnia 20 listopada 2017 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii, i tymczasowego stosowania Kompleksowej i wzmocnionej umowy o partnerstwie między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony Dz.U L 23 z 26.1.2018, s. 1–3	Dok. 12542/17
Decyzja Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii, Kompleksowej i wzmocnionej umowy o partnerstwie między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony	Dok. 12543/17
Kompleksowa i wzmocniona Umowa o partnerstwie między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony Dz.U L 23 z 26.1.2018, s. 4–466	Dok. 12548/17
Decyzja Rady zatwierdzająca zawarcie przez Komisję Europejską, w imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Kompleksowej i wzmocnionej umowy o partnerstwie między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony	Dok. 12547/17
Oświadczenie Portugalii „Zgodnie z zasadą poszanowania kompetencji podzielonych między Unią Europejską a jej państwa członkowskie, określoną w Traktatach, decyzja Rady, która zezwala na tymczasowe stosowanie przez UE Umowy o kompleksowym i wzmocnionym partnerstwie między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony, nie wpływa na autonomię Portugalii w zakresie podjęcia przez nią decyzji dotyczącej kwestii objętych jej kompetencjami krajowymi; podjęcie przez Portugalie decyzji o związaniu się wspomnianą umową zależy od zakończenia wewnętrznych procedur ratyfikacyjnych, zgodnie z zasadami i postanowieniami konstytucyjnymi.”	

Decyzja Rady (WPZiB) 2017/2161 z dnia 20 listopada 2017 r. zmieniająca decyzję 2014/486/WPZiB w sprawie misji doradczej Unii Europejskiej na rzecz reformy cywilnego sektora bezpieczeństwa na Ukrainie (EUAM Ukraine) Dz.U L 304 z 21.11.2017, s. 48–49	Dok. 13534/17
Decyzja Rady (WPZiB) 2017/2163 z dnia 20 listopada 2017 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi Dz.U L 304 z 21.11.2017, s. 51–52	Dok. 13788/17
Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2017/2153 z dnia 20 listopada 2017 r. wdrażające rozporządzenie Rady (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających Dz.U L 304 z 21.11.2017, s. 3–5	Dok. 13791/17
Decyzja Rady (WPZiB) 2017/2162 z dnia 20 listopada 2017 r. zmieniająca decyzję 2013/233/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej pomocy w zintegrowanym zarządzaniu granicami w Libii (EUBAM Libya) Dz.U L 304 z 21.11.2017, s. 50–50	Dok. 13536/17
Konkluzje Rady w sprawie inteligentnej pracy z młodzieżą Dz.U C 418 z 7.12.2017, s. 2–5	Dok. 14205/17
Konkluzje Rady w sprawie rozwoju szkół oraz doskonałego poziomu nauczania Dz.U C 421 z 8.12.2017, s. 2–6	Dok. 14206/17
Konkluzje Rady w sprawie odnowionego programu UE dla szkolnictwa wyższego Dz.U C 429 z 14.12.2017, s. 3–7	Dok. 14207/17
Zalecenie Rady z dnia 20 listopada 2017 r. dotyczące monitorowania losów absolwentów (tekst mający znaczenie dla EOG). Dz.U C 423 z 9.12.2017, s. 1–4	Dok. 13361/17
Konkluzje Rady w sprawie promowania dostępu do kultury za pomocą środków cyfrowych ze szczególnym uwzględnieniem rozwoju odbiorców Dz.U C 425 z 12.12.2017, s. 4–6	Dok. 14209/17

Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie na temat roli trenerów w społeczeństwie Dz.U C 423 z 9.12.2017, s. 6–10		Dok. 14210/17	
Rezolucja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zgromadzonych w Radzie w sprawie dalszego rozwoju zorganizowanego dialogu w obrębie UE na temat sportu Dz.U C 425 z 12.12.2017, s. 1–2		Dok. 13432/17	
3578. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (DO SPRAW OGÓLNYCH), które odbyło się w Brukseli w dniu 20 listopada 2017 r.			
AKTY USTAWODAWCZE			
AKT	DOKUMENT	ZASADA GŁOSOWANIA	GŁOSY
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2225 z dnia 30 listopada 2017 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/399 w zakresie korzystania z systemu wjazdu/wyjazdu Dz.U L 327 z 9.12.2017, s. 1–19	Dok. 46/17	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: państwa nieuczestniczące: DK, IE, UK
Oświadczenie Komisji			
„Rozporządzenie ustanawiające system wjazdu/wyjazdu jest spójne z Systemem Tranzytowym Kaliningrad przewidzianym w rozporządzeniu 693/2003 ⁽¹⁾ w jego obecnym brzmieniu.			
Gdyby w przyszłości doszło do zmian Systemu Tranzytowego Kaliningrad, Komisja zapewni spójność legislacyjną między tymi dwoma aktami”.			
⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 693/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r. ustanawiające ściśle określony uproszczony dokument tranzytowy (FTD), uproszczony kolejowy dokument tranzytowy (FRTD) oraz zmieniające Wspólne instrukcje konsularne i Wspólny podręcznik, Dz.U. L 99 z 17.4.2003, s. 8.			

Oświadczenie Austrii

„Austria docenia intensywne starania poczynione przez prezydencję estońską na rzecz uzyskania szerokiego konsensusu wśród państw członkowskich w tej ważnej kwestii.

Organy ścigania nie mają jednak nadal wystarczających uprawnień do dostępu do danych w celu identyfikacji obywateli państw trzecich, którzy popełnili przestępstwo, czy też innych grup osób. Mamy nadzieję, że możliwe jest znalezienie rozwiązania tego problemu w drodze interoperacyjności. Przez wzgląd na skuteczną współpracę między organami azylowymi w państwach członkowskich, pożądanym byłoby także, by te organy miały dostęp do systemu wjazdu/wyjazdu. Ważne jest, by takie narzędzia jak system wjazdu/wyjazdu – nad którym pracowano przez długi czas przy zaangażowaniu znacznych zasobów finansowych i ludzkich – mogły być skutecznie wykorzystywane. Dostęp do systemu wjazdu/wyjazdu dla organów azylowych do celów prawidłowej identyfikacji obywateli państw trzecich, na potrzeby przyspieszenia procedur i na potrzeby przymusowych powrotów stanowiłby dużą wartość dodaną tego systemu”.

Oświadczenie Chorwacji

„Republika Chorwacji popiera cel przedmiotowego rozporządzenia, ponieważ powinno ono przyczyniać się do ugruntowywania i zachowywania dobrej sytuacji w zakresie bezpieczeństwa na całym terytorium Unii Europejskiej, a warunkiem wstępnym tego jest m.in. lepsza i sprawniejsza kontrola granic zewnętrznych.

Cel ten należy uznać za najważniejszy interes obywateli Unii Europejskiej, i Republika Chorwacji uważa za niedopuszczalny fakt, że przedmiotowe rozporządzenie miałoby nie być stosowane, od samego początku jego wykorzystywania operacyjnego, na granicach zewnętrznych Unii Europejskiej, co tym samym niepotrzebnie i bezpodstawnie zmniejszyłoby jego skuteczność. Należy podkreślić, że w następstwie wejścia w życie obecnego wniosku dotyczącego rozporządzenia istniejący przepis art. 6 ust. 1 kodeksu granicznego Schengen oraz istniejące postanowienia traktatu o przystąpieniu Republiki Chorwacji, stanowiące integralną część wspólnotowego dorobku prawnego, zostałyby tymczasowo zawieszone. Republika Chorwacji pragnie zwrócić uwagę na fakt, że już w samym tytule wniosku dotyczącego rozporządzenia Komisja Europejska przewidziała wdrożenie tego rozporządzenia właśnie na granicach zewnętrznych Unii, a zatem równe traktowanie wszystkich państw członkowskich.

Niestosowanie tego rozporządzenia w ten sam sposób do pełnoprawnych członków strefy Schengen i do państw, które mają zostać jej pełnoprawnymi członkami, w tym do Republiki Chorwacji, sprawiłoby, że cel tego rozporządzenia stałby się drugorzędny, i – poza zagrożeniem dla bezpieczeństwa wewnętrznego Unii Europejskiej oraz dla skutecznego zwalczania terroryzmu i poważnej przestępczości – stanowiłoby negatywny sygnał dla europejskiego społeczeństwa.

Z operacyjnego punktu widzenia niestosowanie tego rozporządzenia w ten sam sposób oznaczałoby, że – z uwagi na brak dostępu do VIS za pośrednictwem EES – niemożliwe byłoby rejestrowanie czasu trwania pobytu obywateli państw trzecich przebywających w UE w ramach pobytu krótkoterminowego, a zatem niemożliwa byłaby weryfikacja ważności wizy Schengen. Z uwagi na uznawanie tej wizy przez Republikę Chorwacji za równoważną wizom chorwackim i w związku z brakiem dostępu do VIS za pośrednictwem EES Chorwacja mogłaby zezwolić na wjazd na jej terytorium posiadaczowi nieważnej wizy, który podróżuje do państwa Schengen. To powoduje dodatkowo powstanie pytania o państwo członkowskie odpowiedzialne za pokrycie kosztów powrotu takich osób.

Ponadto niestosowanie tego rozporządzenia w Republice Chorwacji oznaczałoby niemożność uzyskania dostępu do innych danych operacyjnych o osobach często przekraczających granice zewnętrzne Unii Europejskiej i granice strefy Schengen, w tym o potencjalnych terrorystach i innych osobach podejrzanych ze względu na zagrożenie bezpieczeństwa.

Takie niejednakowe stosowanie mogłoby skierować ruch osób stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa wewnętrznego Unii Europejskiej na te granice, na których system ten nie byłby stosowany. W przypadku Republiki Chorwacji, oznaczałoby to skierowanie ruchu na odcinek granicy zewnętrznej Unii Europejskiej o długości około 1350 km, przy czym należy także mieć na uwadze państwa trzecie, w których istnieje coraz większa tendencja do nietolerancji, radykalizmu i brutalnego ekstremizmu, czemu sprzyja także zjawisko zagranicznych bojowników terrorystycznych powracających ze stref wojny do państw zamieszkania, co również zwiększa ryzyko terroryzmu w Republice Chorwacji.

Ponadto niejednakowe stosowanie tego rozporządzenia miałoby także poważne konsekwencje dla przepływu ruchu transgranicznego, gdyż dodatkowo – poza wprowadzonymi systematycznymi kontrolami – potrzeba by było więcej czasu na ręczne (a nie automatyczne) przetwarzanie dokumentów podróży, co narażałoby na szwank należyte profilowanie pasażerów dokonywane przez straż graniczną na potrzeby bezpieczeństwa.

Z uwagi na wszystko, o czym wspomniano powyżej, Republika Chorwacji, będąc państwem członkowskim posiadającym długą granicę zewnętrzną, jest żywotnie zainteresowana znalezieniem sposobu stosowania przedmiotowego rozporządzenia na wszystkich granicach zewnętrznych Unii Europejskiej od razu po jego przyjęciu, a przez to zoptymalizowaniem podstawowego celu tego rozporządzenia”.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226 z dnia 30 listopada 2017 r. ustanawiające system wjazdu/wyjazdu (EES) w celu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich i danych dotyczących odmowy wjazdu w odniesieniu do takich obywateli oraz określające warunki dostępu do EES na potrzeby ochrony porządku publicznego i zmieniające konwencję wykonawczą do układu z Schengen i rozporządzenia (WE) nr 767/2008 i (UE) nr 1077/2011
Dz.U L 327 z 9.12.2017, s. 20–82

Dok. 47/17

większość
kwalifikowana

wszystkie państwa
członkowskie głosowały
za przyjęciem aktu
z wyjątkiem:
Państwa
nieuczestniczące: DK,
IE, UK

Oświadczenie Rady i Komisji

„Rada i Komisja podkreślają znaczenie, jakie ma umożliwianie organom azylowym bezpośredniego dostępu do przechowywanych w EES danych dotyczących obywateli państw trzecich przy rozpatrywaniu wniosków o ochronę międzynarodową i ustalaniu państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie tych wniosków, do celów zwalczania oszustw dotyczących tożsamości, prawidłowej identyfikacji osób ubiegających się o ochronę międzynarodową i weryfikacji oświadczeń tych osób.

Z tego powodu obie instytucje zgadzają się, że należy wprowadzić przepis prawny, pozwalający zapewnić organom azylowym bezpośredni dostęp do EES w ramach odnośnych aktów pakietu azylowego i ewentualnego innego prawodawstwa, zwłaszcza wniosku dotyczącego rozporządzenia o procedurze azylowej oraz rozporządzenia dublińskiego, obecnie omawianych na forum organów Rady, lub w ramach przyszłej inicjatywy ustawodawczej dotyczącej interoperacyjności. W związku z tym należy wziąć pod uwagę szczególną sytuację państw stowarzyszonych w ramach Schengen i rozporządzenia dublińskiego”.

Oświadczenie Komisji

„Rozporządzenie ustanawiające system wjazdu/wyjazdu jest spójne z Systemem Tranzytowym Kaliningrad przewidzianym w rozporządzeniu 693/2003⁽¹⁾ w jego obecnym brzmieniu.

Gdyby w przyszłości doszło do zmian Systemu Tranzytowego Kaliningrad, Komisja zapewni spójność legislacyjną między tymi dwoma aktami”.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 693/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r. ustanawiające ściśle określony uproszczony dokument tranzytowy (FTD), uproszczony kolejowy dokument tranzytowy (FRTD) oraz zmieniające Wspólne instrukcje konsularne i Wspólny podręcznik, Dz.U. L 99 z 17.4.2003, s. 8.

Oświadczenie Austrii

„Austria docenia intensywne starania poczynione przez prezydencję estońską na rzecz uzyskania szerokiego konsensusu wśród państw członkowskich w tej ważnej kwestii.

Organy ścigania nie mają jednak nadal wystarczających uprawnień do dostępu do danych w celu identyfikacji obywateli państw trzecich, którzy popełnili przestępstwo, czy też innych grup osób. Mamy nadzieję, że możliwe jest znalezienie rozwiązania tego problemu w drodze interoperacyjności. Przez wzgląd na skuteczną współpracę między organami azylowymi w państwach członkowskich, pożądanym byłoby także, by te organy miały dostęp do systemu wjazdu/wyjazdu. Ważne jest, by takie narzędzia jak system wjazdu/wyjazdu – nad którym pracowano przez długi czas przy zaangażowaniu znacznych zasobów finansowych i ludzkich – mogły być skutecznie wykorzystywane. Dostęp do systemu wjazdu/wyjazdu dla organów azylowych do celów prawidłowej identyfikacji obywateli państw trzecich, na potrzeby przyspieszenia procedur i na potrzeby przymusowych powrotów stanowiłby dużą wartość dodaną tego systemu”.

Oświadczenie Belgii

„Belgia zawsze popierała nadrzędny cel, jakim są dalsze prace nad rozwijaniem unijnej strategii zintegrowanego zarządzania granicami, w tym na rzecz lepszego wykorzystania nowoczesnych technologii do usprawnienia zarządzania kontrolą graniczną. Ustanowienie systemu wjazdu/wyjazdu przyczyni się do usprawnienia kontroli granicznej, ułatwiając większości podróżnych przekraczanie granicy, jednocześnie zwiększając bezpieczeństwo granic.

Przyjmujemy zatem z zadowoleniem wnioski dotyczący rozporządzenia ustanawiającego system wjazdu/wyjazdu (EES) w celu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich i danych dotyczących odmowy wjazdu w odniesieniu do obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich Unii Europejskiej oraz określającego warunki dostępu do systemu wjazdu/wyjazdu na potrzeby ścigania i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 767/2008 i rozporządzenie (UE) nr 1077/2011.

System wjazdu/wyjazdu będzie także przewidywał jednolity automatyczny kalkulator, który będzie wskazywał maksymalny dozwolony czas trwania pobytu w państwach członkowskich wykorzystujących EES. Będzie to istotna zmiana sposobu, w jaki dotychczas dokonywano obliczenia długości dozwolonego pobytu. Obecne przepisy dorobku Schengen odnoszące się do obliczania długości dozwolonego pobytu podają inne wskazówki co do sposobu obliczania długości dozwolonego pobytu.

Aby umożliwić spójne podejście w odniesieniu do obliczania długości dozwolonego pobytu, Belgia pragnie zaapelować do Komisji Europejskiej o przeanalizowanie wszystkich powiązanych przepisów dorobku Schengen oraz w miarę potrzeby o zaproponowanie poprawek. W ten sposób można będzie zapewnić spójne i jasne ramy prawne od chwili uruchomienia systemu wjazdu/wyjazdu”.

Oświadczenie Słowenii

„Republika Słowenii w pełni popiera starania na rzecz wzmocnienia kontroli na granicach zewnętrznych UE, w tym ustanowienia systemu wjazdu/wyjazdu, co jest zgodne z wymaganiami Rady Europejskiej i kilku dokumentów strategicznych UE.

Cel tego systemu, tj. poprawa kontroli nad tym, kto przebywa na terytorium państw członkowskich, zatwierdzono już w roku 2008 podczas prezydencji słoweńskiej, kiedy to ministrowie państw członkowskich zaproponowali Komisji po raz pierwszy opracowanie wniosku dotyczącego takiego systemu.

Z tego względu ubolewamy, że we wniosku dotyczącym rozporządzenia nie uwzględnia się tego celu w całości, ponieważ stosowanie tego systemu ograniczone jest w nim do strefy Schengen, co ponownie wprowadza rozróżnienie między granicami zewnętrznymi i granicami wewnętrznymi UE, co do których nie podjęto jeszcze decyzji o zniesieniu kontroli. Rozróżnienie to nie ma wyłącznie charakteru prawnego, lecz będzie także miało konsekwencje praktyczne, ponieważ system ten będzie miał nieproporcjonalne skutki dla przepływu ruchu na lądowych przejściach granicznych, na których będzie używany, a zatem także na niektórych granicach między państwami członkowskimi UE.

Pragniemy zwrócić uwagę na fakt, że infrastruktura na przejściach granicznych na zewnętrznej lądowej granicy Schengen w Republice Słowenii została dostosowana do wymogów istniejących w chwili wstąpienia do strefy Schengen. Przy coraz większym ruchu na tej granicy, zmienionym systemie kontroli spowodowanym systematyczną odprawą wszystkich pasażerów oraz obowiązkowym korzystaniu z kilku nowych systemów kontroli granic, infrastruktura ta wkrótce nie będzie pozwalała na racjonalny przepływ ruchu.

Republika Słowenii apeluje zatem do Komisji Europejskiej o zapewnienie dodatkowych funduszy na dokonanie odpowiednich dostosowań infrastruktury, biorąc pod uwagę ograniczenia finansowania infrastruktury na przejściach granicznych na tymczasowych granicach wewnętrznych w UE, które to ograniczenia ujęte są w wieloletnich ramach finansowych na lata 2014–2020. Kontrole na granicach zewnętrznych są we wspólnym interesie wszystkich państw członkowskich UE, a wraz z ustanowieniem systemu wjazdu/wyjazdu Republika Słowenii nie może być i nie będzie odpowiedzialna za wydłużanie czasu oczekiwania na granicach zewnętrznych strefy Schengen i nie będzie uważała tego za kwestię dwustronną, która miałaby zostać rozwiązana w ramach stosunków z państwami sąsiednimi”.

Oświadczenie Chorwacji

„Republika Chorwacji popiera cel przedmiotowego rozporządzenia, ponieważ powinno ono przyczyniać się do ugruntowywania i zachowywania dobrej sytuacji w zakresie bezpieczeństwa na całym terytorium Unii Europejskiej, a warunkiem wstępnym tego jest m.in. lepsza i sprawniejsza kontrola granic zewnętrznych.

Cel ten należy uznać za najważniejszy interes obywateli Unii Europejskiej, i Republika Chorwacji uważa za niedopuszczalny fakt, że przedmiotowe rozporządzenie miałyby nie być stosowane, od samego początku jego wykorzystywania operacyjnego, na granicach zewnętrznych Unii Europejskiej, co tym samym niepotrzebnie i bezpodstawnie zmniejszyłoby jego skuteczność. Należy podkreślić, że w następstwie wejścia w życie obecnego wniosku dotyczącego rozporządzenia istniejący przepis art. 6 ust. 1 kodeksu granicznego Schengen oraz istniejące postanowienia traktatu o przystąpieniu Republiki Chorwacji, stanowiące integralną część wspólnotowego dorobku prawnego, zostałyby tymczasowo zawieszone. Republika Chorwacji pragnie zwrócić uwagę na fakt, że już w samym tytule wniosku dotyczącego rozporządzenia Komisja Europejska przewidziała wdrożenie tego rozporządzenia właśnie na granicach zewnętrznych Unii, a zatem równe traktowanie wszystkich państw członkowskich.

Niestosowanie tego rozporządzenia w ten sam sposób do pełnoprawnych członków strefy Schengen i do państw, które mają zostać jej pełnoprawnymi członkami, w tym do Republiki Chorwacji, sprawiłoby, że cel tego rozporządzenia stałby się drugorzędny, i – poza zagrożeniem dla bezpieczeństwa wewnętrznego Unii Europejskiej oraz dla skutecznego zwalczania terroryzmu i poważnej przestępczości – stanowiłoby negatywny sygnał dla europejskiego społeczeństwa.

Z operacyjnego punktu widzenia niestosowanie tego rozporządzenia w ten sam sposób oznaczałoby, że – z uwagi na brak dostępu do VIS za pośrednictwem EES – niemożliwe byłoby rejestrowanie czasu trwania pobytu obywateli państw trzecich przebywających w UE w ramach pobytu krótkoterminowego, a zatem niemożliwa byłaby weryfikacja ważności wizy Schengen. Z uwagi na uznawanie tej wizy przez Republikę Chorwacji za równoważną wizom chorwackim i w związku z brakiem dostępu do VIS za pośrednictwem EES Chorwacja mogłaby zezwolić na wjazd na jej terytorium posiadaczowi nieważnej wizy, który podróżuje do państwa Schengen. To powoduje dodatkowo powstanie pytania o państwo członkowskie odpowiedzialne za pokrycie kosztów powrotu takich osób.

Ponadto niestosowanie tego rozporządzenia w Republice Chorwacji oznaczałoby niemożność uzyskania dostępu do innych danych operacyjnych o osobach często przekraczających granice zewnętrzne Unii Europejskiej i granice strefy Schengen, w tym o potencjalnych terrorystach i innych osobach podejrzanych ze względu na zagrożenie bezpieczeństwa.

Takie niejednakowe stosowanie mogłoby skierować ruch osób stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa wewnętrznego Unii Europejskiej na te granice, na których system ten nie byłby stosowany. W przypadku Republiki Chorwacji, oznaczałoby to skierowanie ruchu na odcinek granicy zewnętrznej Unii Europejskiej o długości około 1350 km, przy czym należy także mieć na uwadze państwa trzecie, w których istnieje coraz większa tendencja do nietolerancji, radykalizmu i brutalnego ekstremizmu, czemu sprzyja także zjawisko zagranicznych bojowników terrorystycznych powracających ze stref wojny do państw zamieszkania, co również zwiększa ryzyko terroryzmu w Republice Chorwacji.

Ponadto niejednakowe stosowanie tego rozporządzenia miałoby także poważne konsekwencje dla przepływu ruchu transgranicznego, gdyż dodatkowo – poza wprowadzonymi systematycznymi kontrolami – potrzeba by było więcej czasu na ręczne (a nie automatyczne) przetwarzanie dokumentów podróży, co narażałoby na szwank należyte profilowanie pasażerów dokonywane przez straż graniczną na potrzeby bezpieczeństwa.

Z uwagi na wszystko, o czym wspomniano powyżej, Republika Chorwacji, będąc państwem członkowskim posiadającym długą granicę zewnętrzną, jest żywotnie zainteresowana znalezieniem sposobu stosowania przedmiotowego rozporządzenia na wszystkich granicach zewnętrznych Unii Europejskiej od razu po jego przyjęciu, a przez to zoptymalizowaniem podstawowego celu tego rozporządzenia”.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2401 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych Dz.U L 347 z 28.12.2017, s. 1–34

Dok. 38/17

większość
kwalifikowana

wszystkie państwa
członkowskie głosowały
za przyjęciem aktu

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 Dz.U L 347 z 28.12.2017, s. 35–80	Dok. 39/17	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Oświadczenie Zjednoczonego Królestwa „Zjednoczone Królestwo popiera przyjęcie europejskich ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji. Zdaniem Zjednoczonego Królestwa rozporządzenie o sekurytyzacji zawiera, w art. 34 ust. 2, wymogi dotyczące współpracy i wymiany danych między organami ścigania, które to wymogi objęte są zakresem tytułu V części III Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Zjednoczone Królestwo uznaje zatem, że względem tych przepisów zastosowanie ma protokół nr 21 załączony do Traktatów”.			
Oświadczenie Łotwy „Republika Łotewska zwraca uwagę na użycie w łotewskiej wersji rozporządzenia terminu prawnego „veic uzņēmējdarbību”. Termin ten określa miejsce siedziby podmiotu, który przeprowadza sekurytyzacje. Jednocześnie termin 'veic uzņēmējdarbību' oznacza „prowadzi działalność gospodarczą”. Takie tłumaczenie powyższego terminu znacznie odbiega więc od prawnego znaczenia terminu „to be established” zastosowanego w wersji angielskiej i w innych wersjach językowych rozporządzenia i jest niepoprawne dla określenia miejsca rejestracji podmiotów objętych zakresem zastosowania wspomnianego rozporządzenia (w szczególności w motywie 35, art. 4, art. 5 ust. 1 lit. a)–d), art. 6 ust. 1 i 4, art. 10 ust. 2, art. 11 ust. 1 i 2, art. 18, art. 27 ust. 3, art. 29 ust. 4, art. 40 ust. 3. Może to poważnie utrudniać prawidłowe stosowanie praktyk regulacyjnych opierających się na domniemaniu miejsca siedziby określonego podmiotu. Republika Łotewska odnotowuje, że angielski termin „to be established” w analogicznych kontekstach pojawia się w art. 49 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, gdzie został przetłumaczony na język łotewski jako „izveidot”. Wspomniany termin „izveidot” – lub też jego najbliższy synonim „dibināt” – został także zastosowany w pierwotnej łotewskiej wersji wniosku Komisji Europejskiej dotyczącego rozporządzenia opublikowanej 1 października 2015 r. (dok. 12601/15). Niepójne lub niewłaściwe stosowanie terminu prawnego o tak istotnym znaczeniu prowadzi do niejasności prawa i grozi m.in. zakłóceniem prawnej równoważności wersji językowych rozporządzenia i dyrektywy 2009/65/WE. Republika Łotewska zamierza rozpocząć proces przygotowywania sprostowania do rozporządzenia, aby zapewnić spójne i właściwe stosowanie terminologii”.			

AKTY O CHARAKTERZE USTAWODAWCZYM			
AKT		DOKUMENT / OŚWIADCZENIA	
Decyzja Rady (UE) 2017/2182 z dnia 20 listopada 2017 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie dodatkowych preferencji w handlu produktami rolnymi Dz.U L 309 z 24.11.2017, s. 1–2		Dok. 13390/17	
Porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie dodatkowych preferencji w handlu produktami rolnymi		Dok. 13471/17	
Konkluzje Rady w sprawie wspólnego komunikatu do Parlamentu Europejskiego i Rady pt. Odporność, prewencja i obrona: budowa solidnego bezpieczeństwa cybernetycznego Unii Europejskiej.		Dok. 14435/17	
Decyzja Rady (UE) 2017/2171 z dnia 20 listopada 2017 r. w sprawie wysokości wkładów finansowych wpłacanych przez państwa członkowskie na rzecz Europejskiego Funduszu Rozwoju, w tym pułapu na 2019 r., rocznej kwoty na 2018 r., pierwszej raty za 2018 r. oraz indykatywnej, niewiążącej prognozy dotyczącej spodziewanych rocznych kwot wkładów na lata 2020 i 2021 Dz.U L 306 z 22.11.2017, s. 21–23		Dok. 13588/17	
Konkluzje Rady w sprawie cyfryzacji na rzecz rozwoju (D4D)		Dok. 14542/17	
Procedura pisemna zakończona w dniu 27 listopada 2017 r.			
AKTY USTAWODAWCZE			
AKT	DOKUMENT	ZASADA GŁOSOWANIA	GŁOSY
Decyzja Rady z dnia 27 listopada 2017 r. dotycząca przyjęcia stanowiska Rady w sprawie projektu budżetu korygującego nr 6 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2017 Dz.U C 404 z 29.12.2017, s. 1–1	Dok. 14273/17	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu

3580. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (DS. KONKURENCYJNOŚCI (RYNKU WEWNĘTRZNEGO, PRZEMYSŁU, BADAŃ I PRZESTRZENI KOSMICZNEJ)), które odbyło się w Brukseli w dniach 30 listopada i 1 grudnia 2017 r.

AKTY USTAWODAWCZE

AKT	DOKUMENT	ZASADA GŁOSOWANIA	GŁOSY
Budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2018	Dok. 14587/17	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: wstrzymały się od głosu: UK
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U L 345 z 27.12.2017, s. 1–26	Dok. 41/17	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: Przeciw: SE wstrzymały się od głosu: AT

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Decyzja Rady w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komisji Mieszanej ustanowionej na mocy Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej w odniesieniu do wniosków dotyczących zmian do tej konwencji	Dok. 13644/17
Decyzja Rady w sprawie stanowiska, które ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komisji Mieszanej ustanowionej na mocy Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o uproszczeniu formalności w obrocie towarowym w odniesieniu do wniosków dotyczących zmian do tej konwencji	Dok. 13646/17

Konkluzje Rady w sprawie sprawozdania specjalnego nr 12/2017 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego pt. „Wdrażanie dyrektywy w sprawie wody pitnej – dostęp do wody i jej jakość w Bułgarii, na Węgrzech i w Rumunii poprawiły się, jednak konieczne są znaczne dalsze inwestycje”	Dok. 15131/17
Decyzja Rady (UE) 2017/2242 z dnia 30 listopada 2017 r. upoważniająca do rozpoczęcia negocjacji w sprawie zmiany Międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r. Dz.U L 322 z 7.12.2017, s. 29–30	Dok. 14282/17
Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/8 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie uruchomienia instrumentu elastyczności na sfinansowanie natychmiastowych środków budżetowych służących do rozwiązywania bieżących problemów wynikających z migracji, napływu uchodźców i zagrożeń bezpieczeństwa Dz.U L 3 z 6.1.2018, s. 5–6	Dok. 14588/17
Wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Funduszu Solidarności Unii Europejskiej w celu zapewnienia środków na wypłatę zaliczek w budżecie ogólnym Unii na 2018 r.	Dok. 14589/17
Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/9 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniająca decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/344 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie uruchomienia marginesu na nieprzewidziane wydatki w 2017 r. Dz.U L 3 z 6.1.2018, s. 7–8	Dok. 14669/17
Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/6 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji w następstwie wniosku Grecji nr EGF/2017/003 GR/Attica retail Dz.U L 3 z 6.1.2018, s. 1–2	Dok. 14057/17
Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/7 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji w następstwie wniosku z Finlandii – EGF/2017/005 FI/Retail Dz.U L 3 z 6.1.2018, s. 3–4	Dok. 14058/17

Decyzja Rady upoważniająca do rozpoczęcia negocjacji z państwami CARIFORUM w sprawie umowy o ochronie oznaczeń geograficznych na podstawie art. 145 umowy CARIFORUM	14072/17 + ADD 1
Decyzja Rady (UE) 2017/2261 z dnia 30 listopada 2017 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu Ministerialnego i Wspólnego Komitetu Współpracy powołanego na mocy Umowy o partnerstwie strategicznym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kanadą, z drugiej strony, w związku z przyjęciem regulaminu Wspólnego Komitetu Ministerialnego i regulaminu Wspólnego Komitetu Współpracy oraz podkomitetów Dz.U L 324 z 8.12.2017, s. 41–49	Dok. 14334/17
Decyzja Rady (WPZiB) 2017/2214 z dnia 30 listopada 2017 r. zmieniająca decyzję 2014/512/WPZiB dotyczącą środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie Dz.U L 316 z 1.12.2017, s. 20–21	Dok. 14430/17
Rozporządzenie Rady (UE) 2017/2212 z dnia 30 listopada 2017 r. zmieniające rozporządzenie Rady (UE) nr 833/2014 dotyczące środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie Dz.U L 316 z 1.12.2017, s. 15–16	Dok. 14432/17
Konkluzje Rady pt. „Odnowiona strategia dotycząca polityki przemysłowej UE”	Dok. 15223/17
Konkluzje Rady w sprawie śródkresowego przeglądu programu Copernicus	Dok. 15299/17

Wspólne oświadczenie Chorwacji, Hiszpanii, Polski, Portugalii, Rumunii i Słowenii, przy poparciu Litwy i Włoch

„Jak wyjaśniliśmy w naszym dokumencie w sprawie wspólnego stanowiska «Zharmonizowane zasady dotyczące zwiększenia globalnej konkurencyjności Unii Europejskiej poprzez badania i innowacje», doświadczenia zdobyte w trakcie obowiązywania obecnych wieloletnich ram finansowych pokazują, że skuteczne synergie i spójność działań finansujących badania naukowe i innowacje nadal są ograniczane w praktyce przez różne koncepcje i zasady interwencji charakterystyczne dla różnych systemów finansowania, a także przez dodatkowe wymogi prawne, w szczególności przepisy dotyczące pomocy państwa. Konieczne jest usunięcie rozbieżności między programami UE, tak aby zwiększyć potencjalne synergie operacyjne i zmaksymalizować oddziaływanie europejskiego finansowania badań naukowych i innowacji. Kolejna perspektywa finansowa stanowi wyjątkową okazję do zajęcia się tymi kwestiami. W duchu lepszego stanowienia prawa zharmonizowane przepisy powinny być tworzone od samego początku tak, aby przyniosły optymalne efekty.

Z tego względu wzywamy Komisję, by zapewniła niezbędną koordynację wewnętrzną odpowiednich służb i zaproponowała zmienione ramy oraz by ustanowiła odpowiednie mechanizmy w celu omówienia tych ram z państwami członkowskimi w fazie przygotowań kolejnego okresu programowania po 2020 r. Zmienione ramy powinny obejmować co najmniej następujące środki:

- „1. każdy program lub projekt z dziedziny badań naukowych i innowacji wybrany w drodze otwartej, przejrzystej i konkurencyjnej procedury obejmującej całą UE powinien zostać wyłączony z zakresu stosowania przepisów dotyczących pomocy państwa, bez względu na źródło finansowania (9PR, lub alternatywne źródła, takie jak europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne lub fundusze krajowe lub regionalne);
2. to samo powinno dotyczyć projektów z dziedziny badań naukowych i innowacji włączonych do programów operacyjnych europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych;
3. organy regionalne i krajowe powinny zostać uprawnione do korzystania z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych oraz krajowych instrumentów finansowych w celu współfinansowania partnerstw w dziedzinie badań naukowych i innowacji oraz współfinansowania infrastruktury badawczej, w tym wydatków operacyjnych, w szczególności kosztów personelu;
4. przepisy wykonawcze dotyczące działań w dziedzinie badań naukowych i innowacji, w tym definicje kosztów kwalifikowalnych i procedury kontroli i audytu, należy zharmonizować z tymi z programu ramowego, gdy są współfinansowane z innych funduszy UE (w szczególności europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych);
5. biorąc pod uwagę, że działania w dziedzinie badań naukowych i innowacji różnią się bardzo od działalności produkcyjnej, unijne zasady pomocy państwa powinny zostać uproszczone i być bardziej przyjazne innowacjom. Wyżej wymienione stanowisko wskazuje na pewne kierunki działania na rzecz tej reformy zasad pomocy państwa”.

Wspólne oświadczenie Litwy, Polski, Rumunii, Słowenii i Węgier, przy poparciu Łotwy, Słowacji i Włoch

„Ważne jest, abyśmy odbyli konstruktywną dyskusję, szczególnie na obecnym etapie prac nad konkluzjami Rady. Z naszego punktu widzenia tekst, który został sporządzony, nie zawiera wystarczających zobowiązań i środków, które mogłyby przyczynić się do zagwarantowania znaczącej poprawy sytuacji w krajach uczestniczących, których dotyczy zapewnianie szerszego uczestnictwa. Dostępne dane wskazują jedynie, że nawet jeśli rosnąca liczba państw została uwzględniona poprzez konkretne środki i uznana za zagadnienie przekrojowe, niewielki wzrost udziału państw UE-13 jest daleki od celu, jakim są doskonałe europejskie badania naukowe i innowacje. Kontynuacja obecnej polityki z dużym prawdopodobieństwem nie spowoduje zmian, których wszyscy oczekują, a z pewnością nie przybliży nas do osiągnięcia tych celów.

Istnieje pilna potrzeba bardziej dogłębnej analizy, która wykorzystywałaby istniejące dobre praktyki zebrane w kwestiach przekrojowych, takich jak płeć społeczno-kulturowa lub MŚP, tak aby pomóc w określeniu środków zaradczych w następnym programie ramowym. Odpowiednie działania w połączeniu z reformami krajowymi i wyższy poziom inwestycji na poziomie krajowym powinny być odpowiednim zestawem środków na rzecz zwiększenia uczestnictwa.

Jesteśmy gotowi zaangażować się w konstruktywny dialog z naszymi kolegami i Komisją na ten temat”.